

[Boye Hansen.]

ærede justitsminister nu foreslår denne såkaldte „grimme lov“ ophævet. Jeg takker for forslaget og udtaler ønsket om, at der nu må blive mulighed for flertal i det høje folketing for, at denne lovbestemmelse ophæves, idet jeg naturligvis er indforstået med, at man i udvalget bør diskutere, om det er muligt at finde andre bestemmelser, som måske i højere grad virker i retning af beskyttelse end dem, den nuværende lov har givet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige velvillig behandling af lovforslaget i det udvalg, jeg ved forhandlingernes afslutning vil foreslå nedsat.

Thestrup: Der går, så vidt jeg kan se, fire hovedbestræbelser gennem det forslag til lov om ændringer i straffeloven, som vi her har til behandling.

For det første vil man opnå overensstemmelse med de andre nordiske landes lovgivninger. Der er hertil foruden det almindelige ønske om ensartethed den særlige grund, at vi har fået en ny lov om, at straf idømt i et nordisk land kan afsones i et andet af disse lande, og dette kræver, at reglerne om straf i så høj grad som muligt gøres ensartede.

Den anden hovedlinje vil jeg karakterisere som en bestræbelse for at lovfæste gældende praksis og afskaffe regler, der ikke bruges i praksis. Disse to bestræbelser kan jeg give min fulde tilslutning.

Jeg er mere i tvivl, når jeg kommer til nr. 3, der går ud på at se bort fra straffens generalpræventive virkning og udelukkende koncentrere sig om det resocialiserende element i den, d. v. s. at man ser bort fra den betydning, straf kan have med hensyn til at afholde mennesker fra at begå forbrydelser, og kun ser på, hvor meget man gennem straffen kan rette det enkelte menneske, der har begået forbrydelsen, op.

Den fjerde bestræbelse går ud på at indskrænke det straffbare område i forhold til, hvad det er nu. For nogle tilfældes vedkommende kan jeg billige det, for andre tilfældes vedkommende ikke. Men lad os se på de forhold, som disse ændringer angår. Her ved første behandling er der jo ikke tale om enkeltheder, men om principper og om de store linjer i lovforslaget.

Af de forhold, som lovforslaget beskæftiger sig med, er det rimeligt at begynde med konfiskation. Konfiskation er jo det forhold, at statsmagten samtidig med, at den straffer en person, fratager den pågældende ejendomsretten f. eks. til den genstand, der har været brugt til forbrydelsen, f. eks. en pistol, der har været brugt ved et røveri, eller til det, der er indvundet ved forbrydelsen, f. eks. det dyr, der er skudt ved den ulovlige jagt. De konfiskationsregler, vi har i dag, er spredt rundt omkring i lovgivningen, er uensartede og gammeldags. Jeg har i sin tid i Nordisk Råd været med til at anbefale fællesnordiske, moderne konfiskationsregler, og ved moderne regler forstår jeg, sådan som den højtærede minister udtrykker det, at de tjener et væsentligt kriminalpolitisk formål. Det vil igen sige, at synspunktet for domstolenes konfiskationsbeslutning skal være, om konfiskationen i det foreliggende tilfælde tjener til at hindre eller modvirke forbrydelser. Jeg kan ikke se rettere, end at de her foreslåede regler opfylder disse krav, medens de regler, vi har i øjeblikket, tilfældigt rammer skyldige og uskyldige.

Det er jo ikke så længe siden, at vi her i København havde et eksempel på, at vore konfiskationsregler havde mangler, nemlig i den store sag om de forfalskede malerier. Disse malerier, der jo tilhørte ikke bedragerne, men de bedragne, som oven i købet havde betalt høje priser for dem, blev alligevel konfiskeret i hvert fald i den ene instans, skønt ejerne ønskede at beholde dem og var villige til at lade de forfalskede signaturer udradere. Jeg har forstået de herom foreslåede regler således, at i henhold til dem vil en sådan afgørelse ikke finde sted.

Det næste, jeg kommer til, er prøveløsladelserne, altså det forhold, at en person, der er idømt frihedsstraf, løslades før tiden, mod at der sættes vilkår om en vis længere tids strafri vandel, afholdenhed fra spiritus eller lignende, således at han bliver indsat til afsoning af den resterende straffetid, hvis han ikke opfylder disse vilkår.

Jeg skal ikke gå ind på enkelthederne. Dem er der redegjort for såvel i bemærkningerne til lovforslaget som i fremsættelses-talen. Jeg vil lige nævne, at den væsentligste ændring består i, at man skal kunne løslade, når $\frac{2}{3}$ af straffen og mindst 4 måneder er